

TÜRKÇE EĞİTİMİ AÇISINDAN “RAFADAN TAYFA: HER NOTADAN” VE “HAPŞUU” İSİMLİ ÇOCUK TİYATROLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Öğr. Üyesi Bilge BAĞCI AYRANCI¹

ÖZET

Türkçe eğitimi okuma, dinleme, konuşma, yazma becerilerinin geliştirilmesinin yanında dili sevdirmeye, kültürel aktarım sağlama, kelime hazinesini geliştirme gibi genel amaçları da olan bir alandır. Çocuğun algı alanına giren her türlü etkinlik çocuğun dili kullanma becerilerine ve kültürel kazanımlarına da etki eder. Bu bakımdan çocuğun izlediği filmler, okuduğu kitaplar, izlediği tiyatro oyunları gibi etkinlikler çocuğun hem dil gelişimini hem de karakter gelişimini etkiler.

Çocuk edebiyatı ürünlerinden olan çocuk tiyatrolarının çocuk edebiyatına uygun değerleri taşıması beklenilir. Bu araştırma kapsamında betimsel yöntem ile Rafadan Tayfa: Her Notadan ve Hapşuu isimli çocuk tiyatrolarının Türkçe eğitimi ve çocuk edebiyatına uygunluğu hakkında değerlendirmeler yapılmıştır. Araştırma özellikle eğitimsel anlamda çocuk tiyatrosunda bulunması gereken nitelikleri ortaya koyan bir örnek olması bakımından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Tiyatrosu, Çocuk Edebiyatı, Türkçe Eğitimi

EVALUATION OF “RAFADAN TAYFA: HER NOTADAN” AND “ HAPŞUU” CHILDREN'S THEATERS IN TERMS OF TURKISH EDUCATION

Turkish education, reading, listening, speaking, writing in addition to like language, cultural development of skills transfer, general purposes, such as developing the vocabulary which is a space. All kinds of activities in the field of child's perception of the child's language skills and cultural gains, too. In this regard, the children watched movies, read books, events such as theater plays, followed by the development of both language and character development of the child.

The product of children's literature children's theater also carry the appropriate values to the children's literature of expected. The scope of this research is descriptive method with over easy “Rafadan Tayfa: Her Notadan” and “ Hapşuu” named of children's theater Turkish education and the children's literature were made about the suitability assessments. Research in children's theater, especially educational level that must be present in a sample of important qualities.

Keywords: Children's Theater, Children's Literature, Turkish Education.

¹ Bozok Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi ABD, bilgebagci83@hotmail.com

Giriş

Çocuk edebiyatı, çocukların dünyasından hareketle çocukların dil, düşünce ve hayal dünyalarını zenginleştiren; bilişsel düzeylerini geliştirmelerine yardımcı olan ürünlerdir denilebilir (Şen, 2009: 10).

Taklit insanın çocukluğundan beri var olan bir özelliğidir. İnsan, taklit yoluyla öğrenmeye başlar. İnsanların doğal bir yanları da taklide dayanan işleri seyretmekten tat almalarıdır (Fuat, 2010: 13).

Ülkemizde ilk ödenekli çocuk tiyatrosu 1935–1936 döneminde Muhsin Ertuğrul tarafından İstanbul Şehir Tiyatrosu kapsamında gerçekleştirilmiştir (Özertem, 1979:45'den akt. Şen, 2009:23). Devlet Tiyatroları bünyesindeki ilk çocuk tiyatrosu çalışmaları 1941 yılından itibaren “Tatbikat Sahnesi” adı altında, düzenli olmamakla birlikte, Ankara Devlet Konservatuvarı'nın Tiyatro Bölümü tarafından gerçekleştirilmiştir (Özertem, 1979: 101-105'den akt. Şen, 2009: 25).

Çocuk tiyatrosunda oyunun dekor, müzik, oyuncu, yönetmen, metin, ışık, yani tüm öğeler dikkatle oluşturulmalıdır. Çocuğun dünyası dikkate alınmalıdır. Çocuk tiyatrosunda eğlendirirken güzelin de gösterilmesi gerektiği göz önünde bulundurulmalıdır (Şen, 2009: 12).

Türkiye’de çocuk tiyatrosunun geçmişini Geleneksel Türk tiyatrosunun başlangıcı olan 14. YY.’a kadar indirmek mümkündür. Geleneksel Türk tiyatrosuna ait Karagöz, kukla oyunları ve orta oyunları çocukların da ilgisini çekmiştir (And, 1969: 135-136’dan akt. Okurlar, 2010: 16).

Samurçay (s.113)’a göre “Ülkemizde çocukların tiyatro yapmaları, tiyatro ile ilgilenmeleri ve tiyatro yolu ile eğitilmeleri düşüncesi ilk kez Meşrutiyet döneminde ortaya atılmıştır. Yine bu dönemde çıkarılmaya başlanan çocuk dergilerinde "çocuklar için temsil", "mektep tiyatrosu" gibi genel başlıklar altında küçük çocuk oyunları yayınlanmaya başlanmıştır. Meşrutiyet döneminde bu konuda en önemli atılım, devrin Milli Eğitim Bakanlığının (Maarif-i Umumiye Nezareti) ilkokullarda tiyatroyu ders olarak koymuş olmasıdır. Tiyatro, öğretici ve eğitici nitelikleri nedeniyle, "Temsil tarihi" adıyla "Tadrisat-ı İptidadiye"ye ders olarak kabul edilmiştir. "Mektep Temsillerinin Usul-i Tedrisi" başlıklı talimatname 1915 yılında yürürlüğe girmiştir. ilk kez 1935 yılında İstanbul Şehir Tiyatrosu kapsamında başlatılan Çocuk Tiyatrosu çalışmaları, günümüze kadar aralıksız devam etmiştir. İzmir Şehir Tiyatrosu da bu girişimlere katılmış, 1945-1946 yılından 1948-1949'a kadar çalışmalarını sürdürmüştür. Devlet Konservatuvarı Tatbikat Sahnesi'nde 1947-1948 döneminde başlatılan çocuk temsilleri, 1949 yılında Devlet Tiyatrosu'nun kurulmasından sonra, bu kuruluşun kapsamı içinde de devam etmiştir.”

Ülkemizde dramaya ya da dramatik etkinliklere eğitsel bir önem yüklenmesi daha çok Cumhuriyet döneminden sonra olmuştur. İsmail Hakkı Baltacıoğlu, 1908’de okullarda tiyatro çalışmalarına yer vermiştir. Kâzım Karabekir’in çocuklar için yazdığı “İbret” ve “Şarkılı İbret” adlı çocuk oyunları bu çalışmalara bir diğer örnektir (Köstüklü, 2004’ten akt. Kazıcı, 2008: 23).

Okurlar (2010: 447) araştırmasında cumhuriyet döneminde çocuk tiyatrosunu incelemiştir. Çalışmasının sonucunda yeni bir nesil yetiştirme projesinin tiyatro ile desteklenmesi tablosuna ulaşmıştır.

“Türkiye’de Batı tiyatrosunun etkisini Devlet Tiyatrolarında, şehir tiyatrolarında ya da özel tiyatrolarda oynanan oyunlara bakarak da görmek mümkündür. Her yıl 1 Ekimde perdelerini açan Devlet Tiyatroları, 1960’lı ve 1970’li yıllarda 34 yerli, 118 yabancı, on tane de çocuk oyunu sergilerken, 2001-2002 yıllarında Devlet Tiyatrolarında sergilenen 77 oyundan yabancılara ait oyunların çoğu Euripides, Aristophanes, Shakespeare, Brecht, Ienosco gibi dünya tiyatrosunun duayenlerine aittir. 2007-2008 sezonunda 63 yeni oyun sergilenmesi uygun görülmüş olup bunların 36’sı Türk, 27’isi yabancı yazarların oyunlarıdır. 2008-2009 sezonunda ise 24 yerli oyuna karşılık 23 yabancı, 10 çocuk oyunu olmak üzere toplam 57 yeni oyun oynanması uygun görülmüştür” (Buttanrı, 2010:75).

Çocuk Tiyatrosunda Bulunması Gereken Genel Nitelikler

Çocuk tiyatrosu için yaş gruplarının sahip olduğu bilişsel, duyuşsal, psiko motor özellikler göz önünde bulundurulmalı ve her yaş grubu için farklı oyunlar hazırlanmalıdır. Oyunlar hazırlanırken müzik, dans, aksesuar, dekor gibi tiyatro öğeleri de çocuğun ilgisini çekebilmelidir (Şen, 2009: 13).

Çocuk tiyatrosu metinleri oluşturulurken, oyunların alt ve üst yaş düzeyleri ortaya konulmalıdır. Çocuklara yönelik yapılan programlarda, filmlerde, çizgi filmlerde kullanılan dil çocuğun sahip olduğu söz varlığından hareketle oluşturulmalıdır (Şen, 2009: 78).

Çocukların her gün oynadıkları oyunlara bakıldığında yaratıcılıkları ile adeta birer tiyatro yazarı gibi davrandıkları görülür. Gerçek tiyatro yazarlarından tek farkları estetik kaygılarının ve seyirci beklentilerinin olmamasıdır. Çocukların oyunları bu anlamda çocuk tiyatrolarına esin kaynağı olabilecek niteliktedir (Temuçin, 2007: 1). Eğitim ve öğretimin bilinenden bilinmeyene ilkesi düşünüldüğünde çocuk oyunlarının çocuk tiyatrosu içinde bir zemin olduğu söylenilebilir. Böylelikle tiyatronun çocuğa uzak bir kavram olmadığı ve eğitim için önemli olduğu yargısına varılabilir.

Çocuk oyunlarında çocukların gündelik nesnelere dönüştürerek oyunları içerisinde kukla olarak kullandıkları görülür. Bu bakımdan çocuk algısında kuklanın tanındığı ve yeri göz önünde bulundurularak yaratıcılığın geliştirilmesinde çocuk tiyatrolarında kukla kullanımının önemli olduğu söylenilebilir (Temuçin, 2007: 2).

Çocuk tiyatrosunda aranması gereken ana özellikler şu şekilde maddelendirilebilir:

- Çocuğun karakterleri kendine yakın hissetmesi adına karakterler hayatın içinden seçilmelidir. Batıl inanç, kadercilik ve doğaüstü güçlere inandırma boyutuna varmadan gerçek ya da hayalî olaylar işlenebilir.
- Çocuk hareketli olduğundan oyunda da eylem bol yer almalıdır.
- Oyunun eğitici yönleri oyunun içerisine sindirilmelidir. Oyunda çocuğa evrensel değerler sunulmalıdır. Oyun içerisindeki bildiri tutarlı ve akıcı olmalıdır.

□ Çocuk oyunu çocuğu katılımcı olmaya teşvik etmelidir. Çocuk oyununda yaşamdan izler bulmalıdır (Köksal,1979: 62-68'den akt. Tarhan, 2010: 20).

Samurçay (s.117-118) yabancı kaynaklara göre çocuk tiyatrosunun işlevlerini dört başlıkta ele alır:

- Eğlendirme işlevi
- Eğitsel ve kişilik oluşturuvcu işlev
- Öğretici işlev
- Eleştirici işlev

Samurçay (s.134)'a göre , “çocuk tiyatrosu yazarlarının, kendi "çocukluk" anılarındaki "çocuk imajı" ndan değil de, çocuk psikolojisinin verilerine dayanan "çocuk"tan giderek yapıtlar ortaya koymaları gerekir. Çocuk yazarlarının çoğu, çocuğu ya erginle beraber ele almakta, onun ergine nisbetle "eksik" yanları üzerinde durmakta, ya da çocuğu diğer çocuklarla karşılaştırmakta, ancak bu karşılaştırmayı, kendi çocukluk anıları açısından yapmaktadırlar. Yazarların artık böyle bir yol izlemeyi bırakarak, çocuk psikolojisinin verilerinden yararlanmaları, çocuğun gelişim evreleri içinde toplumun sosyo-ekonomik koşullarını gözönüne alan özgül bir tiyatro anlayışına yönelmeleri zamanı gelmiştir.”

Çocuk tiyatrosunun estetik ve eğlence boyutları da en az eğitim boyutu kadar önemlidir. Bu nedenle çocuk tiyatrosu yazarının kullandığı cümleler, kelimeler çocuğun estetik algısını, cümle dağarcığını geliştirecek nitelikte olmalıdır. Çocuk oyunlarda olumsuz mesajlar bulunmamalıdır. Aşağılama, küçük düşürme, sürtüşme, hor görme gibi anlamlar içeren replikler olmamalıdır (Tarhan, 2010: 84).

Çocuğun yaşına uygun davranmak demek gereksiz yinelemelere düşmek demek değildir aynı şekilde aksiyonu bir yerden bir yere taşımayan uzun ve açıklayıcı konuşmalara yer verilmemeli, kullanılan dil anlatılmak isteneni hedef almalı ve çarpıcı bir dil olmalı, hiçbir söz ya da hareket, bir nedene bağlanmaksızın meydana getirilmemelidir (Keskin, 2015: 220).

Millî kültürün sürdürülmesini temin edecek eserlerin varlığı mecburîdir. Manevi halk kültürümüzü oluşturan sözlü geleneğimiz de yazılı ürünlerle gelecek kuşaklara geçerek kaybolmazlar (Buttanrı, 2007: 379-380).

Yöntem

Araştırmacı tarafından izlenen örnek çocuk tiyatroları içerik analizi ile yorumlanmıştır. Yorumlama kriterlerinde çocuk tiyatrosunda bulunması gereken özelliklere ilişkin genel literatür taramasındaki kriterler göz önüne alınmıştır.

Bulgular ve Yorum

İzmir, Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu'nda, saat 21.00 gösteriminde bulunan Rafadan Tayfa: Her Notadan isimli çocuk oyunu ilk olarak ele alınacaktır. Oyunun başlarında tornet oyunu gibi oyunlarla çocuklar bir simulasyon oyununa davet edilmektedir. Bu bakımdan ilk başta seyircinin ilgisini çekmektedir. Oyunda seyirciler, ellerini sağ sol yaparak bir oyun oynamaktadırlar. Oyun, tüm salon halinde izleyiciyi dahil etmesi bakımından önemlidir.

Oyunun ilk başlarında tüm ışıklar sönmekte sonra yanmaktadır bu da dikkati çekmek bakımından önemlidir. Sahne ışıklandırması ve karakter kostümleri kaliteli bulunmuştur. Dekor basittir, arkaya yansıtılan görüntüden ibarettir ama görüntü net bulunmuştur. Eski eşyaları örneğin çevirmeli telefonu kullanarak maziyi çocuklara öğretmesi izleyiciye verilen güzel mesajlar arasındadır. Dinleyicilerle sürekli etkileşim halinde giden bir tiyatro olarak gözlemlenmiştir öyle ki karşılıklı diyaloglar olması bile dikkat çekmektedir. Çocuklara çılgınlık atırarak enerjilerini boşaltmalarını sağlaması çocuk hareketliliği açısından uygun bulunmuştur. Karakterlerin hepsi çocukları ilk sahneden itibaren selamlamaktadır. Saygı, arkadaşlık, emek, çabaya vurgu yapılması oyun sırasında izleyiciye verilen olumlu mesajlar arasındadır. Oyundaki müzikli anlatıma halk oyunlarının da eklenmesi kültürel bakımdan oyunda verilen olumlu mesajlar arasındadır. “Kurtlarımızı döktük” gibi deyimlere yer vermesi hem dil hem de kültürel bakımdan oyunun izleyiciye verdiği önemli ve olumlu mesajlar arasında yorumlanmıştır. Abi abla gibi saygı ifadelerine yer vermesi de bunlar arasında sayılabilir. Oyun, çocuklara vereceği mesajları Hapşuu oyunundaki gibi didaktik bir şekilde vermemekte bunun yerine bir maceranın içinde anlatmaktadır. Oyunun bir yerinde bir sanatçıya şarkı seçimi için alkışları ölçen bir cihaz sahneye çıkarılır, bunda çocuklarla beraber hareketler yapılır, alkışmetre denen bu cihazla şarkılar oylanır. Muzip ifadelerine yer verilmektedir, çocukların ilgisi bu bakımdan da oyun boyunca çekilmektedir, böylece çocukların da mizahi yönü geliştirilir. Oyun sırasında neşeli şarkılarla çocuklara hayat sevinci aşılanmaktadır. Sağlıkla ilgili şarkılarla bu bakımdan çocuklara mesajlar verilmektedir. Örneğin diş fırçalama, banyo, el yıkama vs.’ ye vurgu yapılmaktadır. Teknoloji kullanımının hayatımızda dozunu kaçırmadan bulunması gerektiği mesajına değinen bir şarkıya da oyunda yer verilmektedir. Oyundaki şarkıların bol kafiye içermesi, ritmik olması, dil sevgisi ve bilinci oluşturması adına önemli bulunmuştur. Eski aletlerden el arabasına da oyun sırasında yer verilmektedir. Farabi gibi isimleri öğreten şarkılarda, bilime ve keşfe dair çocukları meraklandırmak amaçlanmıştır. İbni Sina’yı da, Piri Reisi de, Mimar Sinan’ı da bu bakımdan ele almaktadır. Bu sayede çocukları araştırmaya, tarihe de meylettirmektedir. Arkadaşlar arası şakalaşmayı, hoşgörülü olmayı, tartışmanın da tatlılıkla olabileceğini olaylar esnasında vurgulamaktadır. Eskilerin atışmasına örnek bir atışma da tiyatrodaki yer almaktadır. Küslüğün yanlış olduğuna ve birlik beraberliğin önemine dikkat çekilmektedir. Doğa sevgisinin önemine değinen de bir şarkı verilmektedir. Her şarkının girişinde şarkının temasına dikkat çeken diyaloglara yer verilmiş, çocukların anlaması adına bunun yapılması önemli bulunmuştur. Türkiye’dir Burası şarkısında kültürel zenginliklere ve değerlere yer verilmektedir. Ülke tanıtılmaktadır. Birlik, bütünlük mesajı verilmektedir. Ülke güzelliği ve sevgisi işlenmektedir. Bu esnada bayrak da yansıtılmakta karakterler bayrağı alkışlamakta önünde eğilmektedir, bu bakımdan bayrak sevgisini aşıladığı söylenilebilir. Oyun kahramanlarından Hayri’nin sesi ve dansı kötü olmasına rağmen kendine güveni çocuklara özgüveni aşılamayı hedeflemektedir. Çocuklara ritm tutturması hem dikkati toplamakta hem çocuğu oyunun içine çekmektedir. Aynı zamanda çocuğu dildeki ritm duygusuna hazırlamaktadır. Dil, oyun boyunca güzel ve doğru kullanılmaktadır. Ses kalitesi iyi bulunmuştur. Mutluluğun basit şeylerde gizli olduğu mesajı verilen bu bakımdan çocuğa hayat sevinci aşılamaya çalışması yönüyle olumlu bulunan bir şarkı da oyunda geçmektedir. Oyun esnasında sahneye kova tencere konulup trampet yapılması, çocuk yaratıcılığını geliştirmesi bakımından önemli bir mesajdır. Rafadan Tayfa’nın marka olmuş bir şarkısının olması önemli bulunmuştur çünkü çocuklarla ortak bir yön gibi bir algı oluşmasını sağladığı

gözlemlenmiştir. Sonuç olarak bu tiyatro oyunu, çocuklar için bir konser niteliğinde olmuş, aynı zamanda bir kurgu ve konuya da yer verilmiştir.

İzmir, Bornova, Ayfer Feray Tiyatrosu'nda sahne alan Hapşuu isimli çocuk oyununda ilk olarak arı karakterinin çizgi filmi de bulunan oyun açısından çizgi filme göre çok farklı olduğu söylenebilir. Oyuna müzikle giriş yapılması dikkat çekme bakımından olumlu bulunmuştur. Işıklandırma ve ses dinleyicinin ilgisini çekmesi, işitilebilirlik, görünebilirlik bakımlarından olumludur. Kostümler güzel, renkli detaylı ve büyüklüğü idealdir. Dekor zayıf bulunmuştur, bir şövale ve birer masa sandalyeden ibarettir. Oyun, bal yemeye yaptığı vurguyla sağlıklı beslenmeye dikkat çekmektedir. Oyunun ses benzerliklerine dayalı “tiki taka, takatuka” kullanması gibi ifadeleri dili sevdirmesi, çocuğun dikkatini çekmesi bakımından önemlidir. Oyundaki tanışma sahnesi çocuklar için selamlaşmayı, sosyalleşmeyi öğretmesi bakımından olumludur. Güneşi müzikle tanıtmaya güzel ve eğlenceli bulunmuştur. Doğaya karşı çocuklar için dilsel öğelerle farkındalık yaratılmaya çalışılmaktadır ve dili sevdirmektedir. Meyvelerin hastalıktan korunmayı sağlamasına vurgu yapılması bu bakımdan güneşe benzetilmesi çocukta çağrışımsal öğrenmeyi destekler ve çocuğu metinler arasılığına bile hazırlar nitelikte bir özellik olarak yorumlanmıştır. Oyunda meyve faydalarını sıralaması olumlu bir mesaj olarak bulunmuştur. Dil kullanımı oyun boyunca iyidir. Öğretilenlerin müzikal öğelerle de oyun boyunca tekrarlanmış olması çocukta öğrenmenin akılda kalıcılığını sağlaması bakımından olumludur. Oyunda ışık kaynakları farkları bakımından teker teker ele alınmıştır. Lamba, kandil gibi ayrı ayrı kelimelere de yer verilmesi kelime serveti kazandırma bakımından önemlidir. Oyunda öğretilenlerin maddelendirilerek verilmesi çocukta öğrenmenin pekişmesi adına iyi bir yöntem olarak yorumlanmıştır. Ayrıca öğrettiklerini müzikle tekrar etmesi de öğretim ilkeleri adına olumlu bir yaklaşım olarak gözlemlenmiştir. Oyunda güneşi arama ana konu olarak ele alınmaktadır. Takatuka isimli karakter güneşe dair bilgileri vermektedir. Sebzeleri ve sağlıklı yemeği özendirici diyaloglar, şarkılar da bulunmaktadır. Yemekten önce el yıkamanın önemi de verilen mesajlar arasındadır. Daha sonra verilen bu mesaj da diğer mesajlar gibi müzikle desteklenmektedir. “Sabun sabun, köpürt köpürt, durula durula, köpürt köpürt, tırnak arasını unutma” gibi. Babaanneye, bu anlamda büyüklere, saygıyı, yardımın önemini vurgulaması kültürel bakımdan çok önemli bulunmuştur. Beraberce güneşi aramaları ekip çalışmasını vurgulamaktadır bu esnada güneşin özellikleri şarkılarla sıralanmaktadır. Danslar ilgi çekicidir ve çocukların da yapabileceği türden seçilmiştir. Isı ve ışık kaynaklarından sonra bitki ve yaprakların genel tanıtımına geçilmektedir. Asma, üzüm gibi eş anlamlı ifadeleri öğretmektedir. Paylaşmakla ilgili diyalog ve müziğe geçilmektedir. Güneşin arandığı bu hikayede birden fazla mesajın, öğretimin üst üste verilmesi çocuklara çok uygun değildir ayrıca seyirci olarak her yaş grubundan çocuk gözlemlenmiştir, bu bakımdan hitap kitlesi tam belirlenmemiştir yorumu getirilebilir. Yağmur hakkında da Takatuka karakteri bilimsel açıklamalar sunmaktadır. “Folklorik dans, halk dansıdır” gibi yeni kelime öğretimi yer almaktadır. Bu dansa dair bir örneğin gösterilmesi de kültürel bakımdan faydalı bulunmuştur. Yeni verilen mesajlar için genel olarak çocukların dikkat sürelerine dikkat edildiği gözlemlenmiştir ama üst üste yine de fazla öğreti bulunmaktadır. Konudan konuya atlanmış izlenimi vermektedir. Karakter sayısı azdır. Çocukların rahat izlemesi adına koltuklarda düzenleme iyi değildir. Oyun, çocukları gösteriye fazla dahil edememiştir.

Sonuç ve Öneriler

Çocuk tiyatrosunun kostüm, dekor bakımından çocuğun dikkatini çekecek özelliklere sahip olması beklenir. Bu özellikler renk, büyüklük, kaliteli malzeme kullanımı gibi özellikler olarak sıralanabilir. Işık ve sesin ise çocuğun dikkatini çekmesi, görünebilirlik ve işitilebilirlik bakımından kaliteli olması ve uygun kullanılması beklenir. Çocuk tiyatrosunda karakter sayısı ve bunların nitelikleri hem çocuğun ilgisini çekmesi bakımından hem de çocuğun onları kendileri ile özdeşleştirilmesi bakımından önemlidir. Çocuk tiyatrosunda verilen mesaj çocuğun bildiğinden hareketle basit ve tekrarlarla pekiştirilmiş olmalıdır. Çocuk tiyatrosunda dil kullanımı dili sevdiiren ritmik özellikler taşımakla beraber doğru bir kullanım da olmalıdır. Tiyatronun süresinde çocuğun ilgi süresi göz önüne alınmalı aynı zamanda konu da buna göre seçilmelidir. Konu, evrensel mesajların yanında kültürel mesajlar da içermelidir. Hedef kitlenin oyundan önce belirlenmesi ve izleyicinin de haberdar edilmesi bu bakımdan önemlidir. Genel hatlarıyla bir çocuk oyunundan uzman görüşü bakımından beklentiler bunlardır. Bu araştırma kapsamında izlenen örnek iki çocuk oyununa dair yorumlara yer verilmiştir. Araştırmacıların sayıları giderek artan çocuk oyunlarını bu bakımdan ele alarak hem bir kontrol mekanizması olarak hem de çocuk oyunlarının kalitesini artırma bakımından bu tarz çalışmaları fazlalaştırması önerilebilir.

Kaynaklar

Buttanrı, M. (2007). Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun Tiyatro Eserlerinde Halk Kültürü Unsurları. Erdem Atatürk Kültür Merkezi Dergisi, 49, 313-328.

Buttanrı, M. (2010). Cumhuriyet Devri Türk Tiyatrosunda Batı Etkisi. Turkish Studies, 5(2), 50-91.

Fuat, M. (2010). Tiyatro Tarihi, (3. Baskı), İstanbul: MSM Yayınları.

Kazıcı, E. (2008). İlköğretim İkinci Kademe Türkçe Derslerinde Deyim ve Atasözlerinin Öğretiminde Dramatizasyon Yönteminin Etkililik Düzeyi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Keskin, F. (2015). Çocuk Tiyatrosunda Güldürü Elde Etme Yöntemleri. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, İzmir.

Okurlar, A. (2010). Cumhuriyet Dönemi Türk Çocuk Tiyatrosu. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir.

Samurçay, N. Çocuk Psikolojisi Açısından Tiyatro, <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/13/1160/13660.pdf>.

Şen, E. (2009). 1980'den Günümüze Çocuk Edebiyatı Alanında Yazılmış Yerli Çocuk Tiyatrosu Metinlerinin Söz Varlığı Üzerine Bir İnceleme. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.

Tarhan, B. (2010). Çocuk Tiyatrolarında İçerik Analizi: Ankara Devlet Tiyatrosu Örneği. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Temuçin, E. (2007). Çocuk Tiyatrosunda Sanatsal Bir Anlatım Aracı Olarak Kukla. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.